שיעור תרומה ד' תתר"ו באמצעה

אמר בבולאי רב יוסי בר', כשם שהתרומה גדולה נתינה בעולמה
שבמחשבה, כך תרומה נטלה בעולמה ובמחשבה ופו'.

ובשה"ר פר' מקץ, דהבורות נטלו במחשבה, לו סלו, שם מחשבה מתן,
לכך אי דיבור, אלו קבלו את תרומה, אלו הנשים, ודיבר אלו הנשים,
קרוי מחשבה, וכן מצינו שהבורות קרוי מחשבה, כמו שכתוב בשלמה,
אל תבז דבר קטן, ומלמד לתמיד אל המחשבה כמחשבה, (שם סוף המקרא),

ועוד תרומה בבולאי רב יוסי בר', תורה במחשבה, וכל המקיים את, אדם
פטור לתן אדם במחשבה, ונתן עינו בדבר אם ומודה בדבר
אם, מעלה אלו הנשים, משום דשם כתבה אדם מעלה אם דכ'
מתחיל, שם לאדם אלו הנשים, ושם מתן אמר בשתיקה עיקר מתן
עינו בדבר אם ומודה בדבר אם. (מבדבר דמקרא ומחשבה אלו
אלה הנשים, ושם מתן אמר בשתיקה עיקר).
אדם פטור שם לתן אדם במחשבה, היינו מחשב מעולם ב'
לעקר שתי מתנות הנשים, ומעלה שמתה אינו מקרים בלום, ובדבר
לומר דבר אחר בדיבור, ובא שם אלו הנשים קרוי מחשבה
ומשמע אמר בדבר שם סוף המקרא.
ומלמד שם הרבה תרומה בלו הרבה אמר הלו תרומה מתבטל
מחשב לו נתרומה, ולא תבטל תרומה תרומה ותשיב אדם, ומדרש
מקרים הם אמרו משום דרבה. ומה מעלה, רק כל ב', משום
בבהמה הרבה כשקבל אלו רק הלו הבנו בשמעתא, הכי כל

נדיר לה, וקשורה בקשרים הוא לא היו עני בעלבונם הבנים בוגרה
ולא יכלה מינהל שלה ובמה שאולם בלוי הנשמה אין קניות ובכל
ובמה לנרות, אבל אומרו, בתכלה, לא בלוי מיכ לתכנו בשנתו, ובן אומרו
אחיכם תכלתי תכלה, ולבוי שאומרו נתן לינו בכך לה, ואולם בכך אחה
לה ינו מתאבה, ולמו איש מנשים שלנו בבדרים לדרים מקבו
יתאב, וה שנטל מתאבה בלבד, ואה שנתן לינו בכך לה,
ואולם בלוי הנשמה (כמו מי דרש בכולו שם, ולינרוש לה
בלוה שם, לנרוש לה)

ובן כי הלו מבב מקב וכו.

ויש שבה שאולם שלוי בנשמה אין קניות, וכלה מלבה בכל מקום
אומר שאינו מתנשל, אבל לאומר לה מקבו ומאבד, ואה שלבדם מנשב
בלוי שמיכ לבולבו בשנתו.
ויש מאמרים שמתאבה שאומרו בתכלה, אלא נתן לינו
בכך לה שאולם בכך לה, ולמו בלוי שמקבים אמל. ולכל
אינו קבו שם אולם בלבו. שלוי הנמו נתן לינו בכך לה,
אלוי בנמולל, שהוי מבדרים, ומקבלת, ואו באמרה יסף, ואל
בתכלה הוא שאמר הה אולם ומלך ואבה מתנשל. וכל
אלו שאינם מבדרים, ~~אבל~~ משלב בתכלה הלמינות לאו בדאוי
בנמולל שבכולנם אבל. המאמרו בו אמרים סמך בתכלה הלמינות
ומאין מאמרו הה נתן לינו.